

ת"פ 18076/01/23 - מדינת ישראל, ענף תביעות, משטרת ישראל נגד אשר אילוז, דן ברינדר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 18076-01-23 מדינת ישראל נ' אילוז(אחר/נוסף)
ואח'

לפני בעניין:	כבוד הנשיא שמואל הרבסט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ענף תביעות משטרת ישראל
נגד הנאשמים		1. אשר אילוז 2. דן ברינדר ע"י ב"כ עוה"ד שני אליס 3. אורי לוי ע"י ב"כ עוה"ד מוטי רגב

גזר דין- בעניינים של נאשמים 2 ו-3

כתב האישום והסדר הטיעון

הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר במסגרתו כתב האישום המקורי תוקן והנאשמים הודו והורשעו בעבירות שונות לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

החלק הכללי בכתב האישום מתאר כי משטרת ישראל הפעילה את רוני מגן והשוטר שקד יוסף כשוטרים סמויים (להלן: "הסוכנת" ו- "הסוכן") לשם מיגור תופעת הסחר והפצת הסמים.

נאשם 2 ונאשם 3 הם בני דודים וביניהם לנאשם 1 קשרי חברות.

עובר למועדים המופיעים בכתב האישום, קשרו הנאשמים קשר לפשע שתכליתו סחר והפצה של סמים מסוכנים מסוג קטמין ומתקאטינון, עבור בצע כסף (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר, שוחח והתכתב נאשם 1 עם הסוכנת באמצעות יישומון "וואטסאפ", סיכם עמה שימכור לה סמים מסוכנים ולאחר מכן תיאם עמה את פרטי העסקאות לרבות סוג הסם, הכמות, המחיר ומיקום ביצוע העסקה.

בהמשך, הנאשם נפגש עם הסוכנת ובחלק מההזדמנויות העביר את פרטי העסקה לנאשמים 2 ו-3 ואלו נפגשו עם הסוכנים והשלימו את עסקת הסחר.

כתב האישום כולל 7 אישומים, אך רק חלקם מתייחסים לנאשמים 2 ו-3.

אישומים 1 ו-2 מתייחסים לנאשם 2:

אישום 1 מתאר כי ביום 29.12.22, התכתב הנאשם 1 עם הסוכנת באמצעות הווטסאפ וסיכם עמה שימכור לה סם מסוג "דוסה" במשקל 2 גרם תמורת ₪ 750 ותיאם עימה את מקום המפגש בירושלים. בהמשך הגיעו נאשם 1 ונאשם 2 למקום, כאשר נאשם 2 נהג ונאשם 1 לידו, פגשו את הסוכנת ומכרו לה 1.6746 גרם נטו של סם מסוג קטמין תמורת ₪ 750.

אישום 2 מתאר כי בתאריך 15.12.22, התכתב נאשם 1 עם הסוכנת ותיאם עמה שימכור לה סם מסוג קטמין במשקל 2 גרם תמורת ₪ 750 ותיאם מולה עם מקום המפגש. בהמשך, בשעה 18:30 הגיע נאשם 2 למקום המפגש ברכב פורד, פגש את הסוכנת ומכר לה 1.5002 גרם נטו של סם מסוג קטמין תמורת ₪ 750 ובכך הושלמה עסקה זו.

בגין כל אלו, הורשע נאשם 2 ב-2 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן ב-2 עבירות של סחר בסמים מסוכנים בצוותא חדא לפי סעיפים 13 + 19 לפקודת הסמים + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

אישום 4 מתייחס לנאשם 3:

אישום 4 מתאר כי ביום 1.12.22, התכתב הנאשם 1 עם הסוכנת ותיאם עמה עסקת סחר נוספת וקבע כי מקום המפגש יהא ביתו של נאשם 3. בהמשך, תיאמה הסוכנת עם הנאשם 1 כי הסוכן יגיע למקום המפגש ואילו נאשם 1 מסר לנאשם 3 את הטלפון של הסוכנת וכתב לה: "שלחתי לך את הטלפון שלך הוא ידבר איתך".

בהמשך אותו ערב, התקשר והתכתב נאשם 3 עם הסוכנת באשר למקום ושעת המפגש. בשעה 19:49 לערך הגיע נאשם 3 למקום, פגש את הסוכן ומכר לו 1.8544 גרם נטו של סם מסוג קטמין תמורת ₪ 700.

בגין כך הורשע הנאשם 3 בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ובעבירה של סחר בסמים מסוכנים בצוותא חדא לפי סעיפים 13 + 19 לפקודת הסמים + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש והנאשמים נשלחו לשירות המבחן לשם סקירת מצבם ולאחר מכן, טענו הצדדים את טיעוניהם לעונש.

תסקיר שירות המבחן בעניין נאשם 2

שירות המבחן מתאר כי הנאשם רווק, בן 21 שנים, סטודנט לנדל"ן ויזמות ועובד כמגייס טלפוני לתוכנית ליווי למלש"בים, מתגורר בבית אמו בירושלים בתנאים מגבילים.

הנאשם הוא הבכור במשפחתו ולו אחות בת 17. בילדותו, הוריו החלו בהליך גירושין אשר הושלם לאחרונה. אביו עובד

כנהג אוטובוס וסובל מבעיות רפואיות, אמו עובדת כסייעת בגן ילדים, והנאשם תיאר קשר קרוב וחיובי עם שניהם.

הנאשם התגבר על קשיים בתחום הלימודי ולבסוף סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה שהורחבה במסלול מנהל עסקים. בגיל 12 החל לעבוד במגוון עבודות, במקביל ללימודיו.

עם סיום לימודיו התגייס לצה"ל ושירת כלוחם בגדות "אריות הירדן". הוא תיאר את שירותו הצבאי כחיובי ומשמעותי וכי השקיע את כל משאביו על מנת להיות חייל טוב והיה לדמות תומכת ומסייעת לחבריו. במהלך שירותו הצבאי ולנוכח המצב ששרר בביתו, הוגדר כחייל בודד, ולאחר של שנה של שירות, התגרשו הוריו באופן סופי והוא חזר להתגורר עם אמו ואחותו.

בשל מעצרו בגין הליכים אלה, הושעה משירותו הצבאי, אך מסר כי מטרתו לחזור לצבא ולהשלים שירות צבאי מלא ואף קידם זאת מול הגורמים הצבאיים, כפי שעולה ממסמכים שהציג.

באשר לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם מסר שצרך באופן חד פעמי סמים מסוג קנאביס והוא נוהג לשתות אלכוהול בתדירות נמוכה. כל הבדיקות שמסר בשירות המבחן נמצאו נקיות.

אין לחובת הנאשם עבר פלילי.

במסגרת הליך המעצר בתיק זה, הוטל עליו צו פיקוח מעצרים והוא הביע מוטיבציה רבה להשתלב בתהליך טיפולי ולצאת ללימודים.

הנאשם סיים בהצלחה את השתתפותו בקבוצה ייעודית לעצורי בית. הוא שיתף פעולה באופן מלא, גילה מוטיבציה פנימית לעריכת תהליכי שינוי והתפתחות, הגיע בקביעות והתמדה ושיתף מעולמו ומקשייו וניכר כי הוא הצליח להתבונן לעומק על דפוסיו.

ביחס לעבירות, הנאשם תיאר כי בתקופה שקדמה לביצוען חווה קושי ממשי על רקע הסכסוך המתמשך בין הוריו. בשלב זה הכיר את הנאשם 1 והתחבר אליו, והוא העניק לו תחושת שייכות. לאחר תקופה של חברות, יצאו יחד למסיבה ואז ביקש ממנו הנאשם 1 שיעביר עבורו כטובה חבילה שמעוניין למסור לידידה שלו. כאשר העביר את החבילה ל"ידידה", היא הסוכנת המשטרתית, נתנה לו בתמורה סכום כסף, וכאשר העביר לנאשם 1 את הכסף, הוא הציע לו אחוז מסוים ממנו. הנאשם לא לקח את הכסף כיוון שבאותו הרגע הבין שכנראה מעורב במעשה שאינו חוקי וטהור, ועל כן החליט לנתק את הקשר עם הנאשם 1.

עם זאת, לאחר זמן מה בו לא היה בקשר עמו, נאשם 1 יצר עמו קשר בשנית והנאשם ניסה להתחמק ממנו ללא הצלחה, כאשר נאשם 1 ביקש ממנו שייקח אותו ברכבו לידידה שלו. כבר אז גמלה בלבו ההחלטה לנתק את הקשר עמו לחלוטין וכאשר הגיעו למקום המפגש, נעצרו.

הנאשם תיאר כי היום הוא משקיע משאבים וכוחות בהתקדמות מקצועית ותעסוקתית, כמו גם השתלבותו בתהליך טיפולי, מתוך הבנה כי הוא זקוק לעצירת התבוננות על דפוסיו.

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול קבוצתי ייעודי לצעירים, לצורך העמקת התהליך הטיפולי וביסוס דפוסים חיוביים ופיתוח יצירת קשרים חברתיים בריאים והוא הביע רצון לכך.

שירות המבחן עמד על כך שעל אף ילדותו במסגרת משפחתית מורכבת, בחוסר יציבות בסיסית, תוך מעברי דירה רבים, תוך שהוא ממלא תפקיד הורי, מסייע בכלכלת הבית ודואג לאחותו הקטנה, הנאשם התאמץ להתקדם ולנהל אורח חיים יציב ותקין והוא מחזיק במערכת ערכים נורמטיבית ללא דפוסי עבריינות.

שירות המבחן התרשם שהנאשם בעל כוחות, עורך תהליכי התבוננות והתקדמות, תוך שיתוף פעולה מלא בתהליך הטיפול, תוך פיתוח יכולת להצבת גבולות וההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם הרתעתי משמעותי ונחוים כאירוע משברי, כאשר לצד זאת הוא בוחר לנצלם לצורך התפתחות אישית ומעמיקה.

לפיכך, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליכים המשפטיים ולהמשיכם במסגרת צו מבחן.

שירות המבחן הדגיש כי הוא ער לחומרת העבירות, אך עם זאת מדובר בבחור אשר זוהי לו מסכת עבירות ראשונה ויחידה, שהיא חריגה לאורח חייו וערכיו.

שירות המבחן התרשם שהעבירות חריגות לאורח חייו ועמדותיו של הנאשם, והוא ביצע אותן בעת משבר, וכיום הוא מגלה מודעות רבה יותר לקשייו ודפוסיו ונעזר לצורך כך בגורמי טיפול. לאור התרשמותם שהנאשם לוקח אחריות, בעל מאפיינים של התמדה והתמסרות, הומלץ לנתב את הכוחות שלו להמשך התהליך הטיפולי והשיקומי, באמצעות הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 280 שעות ולהימנע מענישה של מאסר אף בדרך של עבודות שירות.

כמו כן, הומלץ על הטלת צו מבחן, במסגרתו ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים בשירות המבחן אשר ימשיך ללוות את תהליכי השתלבותו במסגרת צבאית, ככל שהדבר יתאפשר.

בנוסף, הומלץ על הטלת ענישה מותנית הרתעית בדמות החייבות כספית להימנע מעבירה.

שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם שכן זו תפגע באופן ישיר ביכולתו להשלים את שירותו הצבאי ועלולה לפגוע בעתידו המקצועי, כאשר הוא אמור בקרוב לסיים את לימודי הנדל"ן. בנוסף, מאחר שהוא משתף פעולה עם התהליך הטיפולי, הורתע באופן משמעותי מההליך הפלילי וקיבל אחריות, ולאור הפגיעה בתדמיתו החיובית, כאשר הוא פועל ללא לאות לנהל אורח חיים תקין ונוקט בהליכים הטיפוליים הנדרשים, **הומלץ, חרף חומרת העבירות, לשקול את ביטול הרשעתו.**

תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם 3

הנאשם 3 הוא רווק, בן 25 שנים, תושב ירושלים העובד כנציג שינוע בחברת השכרה וליסינג.

טרם מעצרו התגורר בבית הוריו, שם גר גם כיום בתנאים מגבילים, במסגרתם יוצא לעבודה.

הנאשם הוא הבכור בין 5 אחים, אביו עובד כנהג בחברה "אגד", אמו עובדת כסייעת בגני ילדים והנאשם תיאר יחסים תקינים ומיטיבים בין בני המשפחה.

כבן בכור, הנאשם רואה את עצמו כמי שעליו לגלות אחריות ולשמש דוגמה לאחיו הצעירים, ואכן אחיו הלך בדרכו ושירת כלוחם בצבא, במשך שלוש שנים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה ולאחר מכן שירת שירות צבאי מלא ביחידת מג"ב בירושלים. הוא תיאר התמודדות עם מצבים מורכבים בשירות הצבאי בעיתות של מתיחות ביטחונית בעיר והציג תעודת הוקרה בגין תפקודו החיובי והמקצועי בשירות הצבאי.

בשנות התיכון עבד בחנות בירושלים ולאחר שחרורו מהצבא החל בעבודתו בחברת ליסינג והשכרה של מכוניות במשך שנתיים, לאחר מכן עבד כשנה בחברת קבלן של העירייה בתחום התברואה ובהמשך עבד כנהג של עובדים בכירים בבנק ישראל, לאחר תהליך של מיונים וסיווג, אך עבודתו הופסקה עקב מעצרו בתיק זה. הוא הציג תעודה של עובד בנק ישראל.

הנאשם מסר כי הוא שואף לעבוד בתפקידים ציבוריים וממשלתיים אשר דורשים תעודות יושר, כגון עובד מדינה ועובד ציבור בתחום הנהיגה, לרבות נהג אוטובוס או מונית, והרשעתו עשויה לפגוע בכך.

לאחרונה סיים להחזיר הלוואה בסך של כ-20,000 ₪ ומאז שינה את התנהלותו הכלכלית.

באשר לשימוש בחומרים משני תודעה, שלל שימוש בסמים באופן גורף ושתי דגימות שמסר לשירות המבחן לאיתור סם, נמצאו נקיות.

אין לחובת הנאשם הרשעה פלילית קודמת.

הנאשם נטל אחריות על כך שלא בדק לעומק את מהות המבוקש ממנו בעת ביצוע עבירות, ועל כך שלא שאל על תוכן המעטפה, ולא פתח אותה. כיום הוא מבין כי פעל ללא שיקול דעת ביקורתי ובמידה מסוימת נגרר אחר נאשם 1.

הוא תיאר כי באותה העת עבד בבנק ישראל והיה לאחר יום אינטנסיבי בעבודה. כאשר עצר לאכול במרכז המסחרי באזור מגוריו, פנה אליו הנאשם 1 אותו הכיר מלימודיהם בבית הספר היסודי, והוא נעתר לבקשתו לסייע לו בהעברת מעטפה לחברתו, לאחר שהיא תיצור עמו קשר טלפוני, וכן לקבל ממנה סכום כספי עבור נאשם 1.

הנאשם חש שהופעל עליו לחץ מצד נאשם 1 ורק במהלך החקירה המשטרתית נודע לו כי בתוך המעטפה היו סמים.

הוא מסר כי לא קיבל דבר בתמורה לסמים, שלל מעורבות קודמת ואמר שהוא הפיק לקחים מביצוע העבירה בנוגע להמשך התנהלותו.

מעורבותו המשותפת עם הנאשם 2 מקרית ולא מתוכננת.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתייחס לאירוע בצורה קונקרטי, תוך השלכה לגורמים חיצוניים, ממזער ומטשטש את חלקו בעבירה ובבסיס מעשיו, עומדים גם נטיותיו לריצוי האחר.

הנאשם שיתף בקושי רב לנוכח מעצרו בתיק ולנוכח הפסקת עבודתו בבנק ישראל, ואמר שנאמר לו שאם יורשע בדין, לא תהיה לו אפשרות לחזור לעבוד שם. עם זאת, מסר שנאמר לו כי כעת, כך או כך אין תקן פנוי.

באשר לאפיק הטיפול, מסר שלמד לקח מביצוע העבירות ואינו חש צורך בהתערבות טיפולית, שכן הוא רואה את עצמו כאדם המקיים אורח חיים תקין והוא חושש שפרנסתו עלולה להיפגע עקב השתלבותו בקבוצה טיפולית.

שירות המבחן התרשם שהנאשם משקיע מאמצים בקיום אורח חיים תקין, והדבר בא לידי ביטוי בהשכלה, בשירות הצבאי, בתעסוקה יציבה ותוך שאיפה להשתלב בענף הציבורי. הוא נעדר הרשעות קודמות ומבטא שאיפות נורמטיביות להמשך חייו, וביצוע העבירות אינו מאפיין את מעשיו עכשיו.

שירות המבחן ציין את גורמי הסיכון, היעדר הפעלת שיקול דעת במצבים מורכבים וקשרים חברתיים בעייתיים וקושי לבחון באופן ביקורתי את חייו ואת דפוסי התנהלותו.

שירות המבחן שיתף כי התלבט באשר לביטול ההרשעה. מחד, לקח בחשבון את חומרת העבירות, טשטוש חלקו בביצוען, את מידת לקיחת האחריות לביצועה ואת הקושי לראות את המשמעות הפלילית של מעשיו. כמו כן, הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן מסמך המעיד על פגיעה קונקרטית עכשווית בתעסוקתו כיום. מאידך, מדובר בבחור אשר זו לו הפעם הראשונה בה עומד לדין בפלילים והוא מבטא חרטה על חוסר הפעלת שיקול הדעת והתנהלות לא ביקורתית. הוא הפיק לקחים מתאימים ולהליך הפלילי יש אפקט הרתעתי משמעותי עבורו. הוא נמצא בבניית דרכו בחיים, בעל שאיפות לניהול אורח חיים תקין וישנה אפשרות לפגיעה בדימויו העצמי והוא ביטא קושי רגשי מול אפשרות ההרשעה והשלכותיה. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לשקול את ביטול הרשעתו.

אשר לעונש, מאחר שעונש מאסר בעבודות שירות יפגע ביכולת תעסוקתו, אשר נפגעה כבר בעת מעצרו, הומלץ על הטלת ענישה מוחשית של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 300 שעות.

טיעונים לעונש בעניינו של נאשם 2

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם פגע במעשיו בשורה של ערכים מוגנים ופוטנציאל הנזק שעשוי היה להיגרם ממעשיו הוא משמעותי. נוכח סוג הסמים וכמותם, מידת הפגיעה הינה גבוהה, ויש לקבוע מתחם הנע בין **8 ל-18 חודשי מאסר** לכל אחד מהאישומים, וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה התייחס לנסיבות חייו של הנאשם, אך טען שבפסיקה עניפה נקבע שבעבירות הסמים, נסוגים השיקולים האישיים של הנאשמים מפני האינטרס הציבורי.

לפיכך, ביקש ב"כ המאשימה שיושתו על הנאשם **עשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל**, תוך התחשבות במעצרו למשך חודש ובאיזוק אלקטרוני-7 חודשים נוספים. עוד ביקש שיושתו עליו מאסר מותנה, שלילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי קנס והתחייבות.

באשר לביטולה של הרשעה, טען ב"כ המאשימה, שהנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית ולא תמך זאת במסמכים ולכן התנגד לכך.

ב"כ הנאשם התייחסה בראשית טיעוניה לחלקו של הנאשם 2 בעבירות, והגישה זכרון דברים שנערך על ידי המאשימה, אשר התנגדה להגשתו, וטענה כי בין הסוכנים לנאשם לא היה קשר ישיר, הנאשם היה שליח בלבד וכל ההתנהלות של העברת הסמים ותנאי התשלום היו בין הנאשם 1 לסוכנת והנאשם לא שילשל לכיסו כסף בעקבות אותן עסקאות.

על אף שעבירות הסמים הן חמורות, במקרה דנן מדובר בסמים בכמויות קטנות אשר בפועל לא הופצו לצרכנים

אמיתיים, אלא לשוטר הסמויה בלבד.

לשיטתה, במקרים כאלה, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

על אף הנסיבות המורכבות שבהן גדל, שאיפתו הגדולה ביותר של הנאשם היא להשתלב ולהצליח במסגרת הצבאית, כפי שהדבר עולה ממכתבי ההמלצה שהגישו מפקדיו.

לשיטתה, דווקא בעת הזו כאשר שוררת מלחמה בארץ, יש להעריך חיילים כמו הנאשם, בעלי מוטיבציה לתרום למדינה וללא ציפייה לקבל, ועל המדינה לבוא לקראתו, למרות הטעות שעשה.

תסקירי שירות המבחן בעניינו חיובי באופן יוצא דופן, הוא צעד עם גורמי הטיפול יד ביד, קרוב לשנה והוא מחזיק בערכים נורמטיביים ללא דפוסי עבריינות.

ב"כ הנאשם טענה שהרשעת הנאשם תהא קשה מנשוא ותפגע בדרך השיקומית שבה הוא צועד ולכן ביקשה לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מכך, שכן מדובר באירוע חריג לאורח חייו ועמדותיו, וההרשעה תפגע באופן ישיר ביכולתו להשלים את שירותו הצבאי, ועלולה לפגוע בעתידו המקצועי היות שהוא עתיד לסיים בקרוב את לימודי הנדל"ן.

לשיטתה, העונשים המוצעים על ידי שירות המבחן הם מעין "תעודת ביטוח" לבית המשפט, שכן הנאשם יודע שהוא יהיה תחת זכוכית מגדלת וגם הסטייה הקטנה ביותר, תסיגו לאחור.

עוד ביקשה הסנגורית להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו בעת קביעת גובה הקנס, ולהימנע משלילת רישיון נהיגה בפועל, שכן הנאשם זקוק לרכבו להתניידותו ולעיסוקו הצפוי בתחום הנדל"ן.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער על העבירות שביצע, וכי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. הוא אמר שעשה דרך ארוכה עם שירות המבחן והתחנן כי המלצת קצינת המבחן תתקבל, כדי שיוכל להמשיך בדרך שבה החל. הוא השיב לשאלת בית המשפט כי הוא רוצה לחזור לצבא בתור לוחם, וחושש שבהיבט המקצועי, לא יוכל לקבל את הרשיון הדרוש לעיסוקו, אם יורשע. לבסוף הבטיח כי לא יחזור על מעשיו אלה לעולם.

הטיעונים לעונש בעניין הנאשם 3

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם **3 נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר** והפנה לטיעוניה ביחס לנאשם 2.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו, שירות המבחן התרשם כי הוא מטשטש וממזער את העבירות ומשליך את האחריות לגורמים חיצוניים. הנאשם דחה את הצעת שירות המבחן לטיפול ושירות המבחן התרשם כי הוא אינו בשל להבין את התרומה שהוא יכול להפיק מההליך הטיפולי.

לכן, אין לקבל את המלצת שירות המבחן בנוגע לאי הרשעתו, שכן הוא לא עומד בתנאי הלכת כתב, הן מפאת חומרת העבירות והן משום שלא הצביע על פגיעה קונקרטיה בשיקומו ובעיסוקו.

לו הייתה מוכחת פגיעה קונקרטית, הדבר היה נשקל, ומעבר לכך, חזקה על הגופים הרלוונטיים שיבחנו את אפשרות קבלתו לעבודה גם אם יורשע בדיון.

ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן, אשר בחן את מכלול נסיבותיו של הנאשם. שני התסקירים שהוגשו בעניינו היו חיוביים.

נסיבות העבירות מלמדות שמדובר ב"סם מסיבות" בכמויות קטנות, והנאשם לא סחר בו למטרות רווח וכדרך חיים.

מרגע מעצרו, הנאשם מבטא מוטיבציה לשיקום, לשוב למעגל העבודה, להשתלב בלימודים והוא לא מתנגד להשתלב בהליך טיפולי ומסכים לשתף פעולה. בדיקות הסמים שמסר היו נקיות, והמעצר והחקירה, לראשונה בחייו, היו טראומטיים עבורו ומהווים גורם הרתעה משמעותי.

מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם והסוכנת המשטרית "הפעילה את קסמיה" על הנאשם, אשר היה שליו וביצע את העבירות עבור צד שלישי ולא למטרות רווח אישיות.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הרשעתו תפגע בו מאוד ולכן יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מכך.

הנאשם בדברו האחרון ביקש להקל עליו. הוא אמר שמדובר במעידה חד פעמית בחייו, הוא לא קשור לעולם הזה ולאחרונה קיבל הצעה להתקדם בעבודתו כמנהל תפעול נהגים, והוא עובד ברצף מאז שחרורו ממעצר ולא מחסיר.

דין והכרעה

הנאשמים הורשעו בעבירות סחר בסמים, בהן מוגן הערך החברתי של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים. הסוחרים בסמים הם אלה המאפשרים את הפצת הנגע ובכך פוגעים בבריאות המשתמשים בסמים, באורח חייהם ובחברה כולה, אשר נפגעת מהשלכות השימוש בסמים- התמכרות ועבריינות נלוות המסכנת את שלום הציבור ובטחונו.

הנאשמים אשר לפני הורשעו בעבירות סמים שבוצעו במסגרת קשר עברייני עם אותם סוכני משטרה, ביצעו את העבירות באותה שיטה ותוך זמן קצר, ולכן מדובר **באירוע עברייני אחד** אשר יש לקבוע לו **מתחם עונש אחד**.

הנאשמים סחרו בסמים מסוכנים, אך לא בקשים ביותר, בכמויות קטנות, ולכן בתוך טווח עבירות הסחר בסמים, לא מדובר בעבירות במדרג הגבוה ביותר.

הנאשם 2 הורשע בגין שני אישומים בעבירות של סחר בסמים, כאשר בכל אחד מהם סחר בכ-2 גרם מסוג קטמין תמורת ₪750, הנאשם 3 הורשע באישום אחד כזה.

כתב האישום מתאר את הקשר העברייני באופן שבולטת בו העובדה שמי ששוחח והתכתב עם הסוכנת, סיכם איתה את פרטי העסקאות, סוג הסם, כמותו, מחירו ומקום ביצוע העסקאות, היה **הנאשם 1**.

הנאשם 1 נפגש עם הסוכנת במספר הזדמנויות כדי להשלים את עסקאות הסחר בסמים, ורק בחלק מן המקרים, היו

הנאשמים שלפניי כעת, שותפים לביצוע העבירות.

חלקו של הנאשם 2 בביצוע העבירות הסתכם באישום 1 בכך שנהג ברכב שבו נסע **הנאשם 1** והסיע אותו למפגש עם הסוכנת ובאישום 2, הגיע בעצמו למקום המפגש עם הסוכנת והשלים את העסקה. בשתי עסקאות אלה, הנאשם 1 הוא אשר תיאם את פרטי העסקה עם הסוכנת.

הנאשם 3 מעורב באישום 4 בלבד, וכאן, לאחר שהנאשם 1 סיכם את כל פרטי העסקה עם הסוכנת, הגיע הנאשם 3 למקום המפגש שעליו סוכם בין **הנאשם 1** לסוכנת, ומכר את הסמים לסוכן.

כלומר, מבלי להקל ראש בעבירות שהנאשמים ביצעו, הרי שהרוח החיה והגורם הדומיננטי מאחורי העבירות הוא הנאשם 1. הוא אשר תכנן את המעשים מראש, הוא אשר החזיק את הסמים בחזקתו מראש ונערך לביצוע והשלמת עסקאות, וגם בכך יש להתחשב בעת קביעת מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעו הנאשמים.

לאחר שבחנתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות ואת הענישה הנוהגת בפסיקה, הרי שאני קובע שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין **7 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, נוסף לעונשים נלווים, כאשר בשלב זה הנאשם 2 ממוקם בחלק הגבוה יותר של המתחם, לנוכח הרשתו בעבירות רבות יותר.

העונשים המתאימים

נאשם 2

הנאשם 2, יליד שנת 2002, בן כ-21 שנים כיום.

הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו ובכך לקח אחריות מלאה על העבירות ושתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

זוהי מעורבות ראשונה ויחידה לנאשם בפלילים.

עובר לביצוע העבירות, שירת הנאשם כלוחם בצה"ל.

שירותו כלוחם אינה עניין של מה בכך, בהתחשב בילדותו המורכבת בנסיבות המיוחדות של משפחתו. על אף הקשיים שחוה מגיל צעיר מאוד, הנאשם מצא את הכוחות להגיע לשירות משמעותי כלוחם, וגם בתקופת שירותו הצבאי תפקד כחייל למופת, על אף שהוגדר כחייל בודד בשל נסיבותיו המשפחתיות.

על תפקודו כלוחם מעידים ארבעה מכתבים אשר כתבו מפקדיו בצבא, אותם קראתי בעיון.

מפקדיו של הנאשם מתארים כי הייתה להם זכות להכיר אדם כנאשם שהיה חייל מצטיין, לוחם אחראי שלא ויתר גם כשהיה קשה ואשר היה נכון תמיד לסייע ולתמוך בחיילים אחרים.

עוד תיארו אותו מפקדיו כאדם חברותי, רגיש ובעל יכולת נתינה, אשר היה הראשון להתייצב לכל משימה גם במצבים מבצעיים. הוא תואר כחייל אהוב על חבריו ועל מפקדיו, אשר תמיד שם את האחר לפניו. הוא ביצע את משימותיו במקצועיות ועל הצד הטוב ביותר, תוך שמירה על ערכי היסוד ועקרונות הלחימה וגם באירועים חריגים של סכנת חיים, הנאשם היה נכון להגן על חיי אזרחים.

למרבה הצער, את העבירות המתוארות כאן ביצע הנאשם בעודו חייל, וכך, באחת, נגדעה דרכו בצבא והוא מצא את עצמו פטור מהשירות הצבאי, בשל מעורבותו בפלילים.

שירות המבחן דיווח שהנאשם ביטא חרטה עמוקה על מעורבותו הפלילית, כאשר הדבר מרוחק מאורחות חייו, אמונתו וסולם הערכים שלו. הוא שילם מחירים כבדים ובמיוחד חווה את מעצרו באופן טראומטי וכך גם את השעייתו משירותו הצבאי. הוא היה עצור במעצר הבית ממושך וחווה פגיעה בתדמיתו העצמית והחברתית וחש תחושת בושה והביע רצון ומוטיבציה לנהל אורח חיים תקין ולהשלים את השירות הצבאי.

התהליך שהנאשם עבר מאז החל ההליך הפלילי הביא לכך שהנאשם צלח את המשבר שהיה נתון בו ואשר הביא להסתבכותו בפלילים. הוא עבר תהליך טיפולי משמעותי שהעניק לו תובנות וכלים אשר יסייעו לו להימנע בעתיד ממצבי סיכון דומים, וכיום עומד לפני אדם בוגר וזהיר יותר, מהאדם שעבר את העבירות.

דרכו השיקומית של הנאשם מצדיקה, אפוא, חריגה ממתחם העונש ההולם וגזירת עונשים אשר יאפשרו לו להמשיך בדרך זו, הרחק מהעולם הפלילי, כאשר שירות המבחן מוסיף ומפקח על תפקודו ועונשים מותנים עומדים לנגד עיניו ומרתיעים אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

אשר לשאלת ההרשעה. כידוע, בדין הפלילי, הכלל הוא שאדם שביצע עבירה יורשע בה. הימנעות מהרשעה היא סטייה מכלל זה, והיא תיעשה רק מקום שמתקיימים התנאים הנדרשים לכך.

בהתאם להלכת כתב (ע"פ 2082/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (5)87), על מנת שבית המשפט ימנע מהרשעה, על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם. שנית, סוג העבירות מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

במקרה זה, הנאשם הוכיח פגיעה חמורה בשיקומו, כאשר הגיש לבית המשפט מכתב מאת צה"ל, מיום 23.8.23, בו נכתב כי הוא הופטר מהשירות הצבאי לנוכח ההליך הפלילי המתנהל נגדו ובהמשך נכתב בו: "**נבקש להדגיש כי בתום ההליך המשפטי במידה ויסתיים ללא כל הרשעה, הינך רשאי להגיש בקשה לחזרה לשירות סדיר שתיבחן ע"י הגורם המוסמך בצה"ל**".

חשיבות המשך השירות הצבאי להמשך שיקומו של הנאשם הודגשה בתסקיר שירות המבחן, והתנאי להמשכו הינו אי הרשתו בדין, כפי שהוכח במכתב זה.

הנאשם שב והדגיש עד כמה השירות הצבאי היה משמעותי עבורו וכי הוא מבקש להשלימו, וניכר שמעבר לתרומה שהנאשם תרם לציבור בשירותו, הוא בעל משמעות רבה לנאשם ולהמשך שיקומו.

הנאשם הוכיח את רצינותו כאשר בתקופת המעצר החל בלימודים בתחום הנדל"ן, נמנע מכל מעורבות פלילית נוספת ועם זאת לא ויתר על רצונו לשוב ולשרת בצבא, כאשר השירות הצבאי מהווה הליך טיפולי לכל דבר ועניין והרשעה

ומניעת החזרה לצבא משמעו, אם כן, פגיעה של ממש בטיפול. על כל אלו, יש להוסיף את האינטרס הציבורי הכללי.

אנו מצויים במערכה רחבה וכוללת במסגרת מלחמת חרבות ברזל, אשר בה כל תוספת של כח לוחם הינה משמעותית, ומכאן, שרצונו של הנאשם להתגייס הינו רצון חשוב ומשמעותי שיש להתחשב בו. לפיכך, מצאתי כי מדובר במקרה שבו מוצדק לחרוג מכלל הרשעה ולהימנע מכך כדי לאפשר לנאשם להמשיך בחייו, כשרבב ההליך בפלילי לא דבק בו.

העונש המתאים לנאשם 3

הנאשם 3, רווק בן כ-26 שנים כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך לקח אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

זוהי הרשעה יחידה עבור הנאשם, אשר לא היה מעורב בעבר בהליכים פליליים.

עד הסתבכותו בעבירות אלה, הנאשם חי חיים נורמטיביים, שירת כלוחם במג"ב ולאחר מכן התמיד בעבודתו. הוא היה מעורב באישום אחד בלבד בכתב האישום, ומכאן שמדובר במעידה חד פעמית בחייו, שאינה מאפיינת את אורחותיו.

מעצרו בעקבות ביצוע העבירות הביא להפסקת עבודתו בבנק ישראל, מקום עבודה אשר הוקיר והעריך ואליו הגיע לאחר תהליך של מיונים.

הנאשם חווה את המעצר, לראשונה בחייו, כאירוע טראומטי ושירת המבחן התרשם כי הנאשם הפיק לקחים מתאימים ולהליך הפלילי יש אפקט הרתעתי ומחזק עבורו את גבולות המותר והאסור.

מאז שהנאשם שוחרר בתנאים ממעצרו, הוא עובד ולאחרונה אף הוצע לו קידום בעבודתו כמנהל תפעול נהגים.

שירות המבחן עמד על מצבו של הנאשם כיום ומסר שההליכים הפליליים היוו עבורו גורמי הרתעה משמעותיים, ומאז ששוחרר בתנאים הוא משקיע מאמצים לקיים אורח חיים תקין ומשקיע בהתפתחותו האישית והמקצועית.

עם זאת, שירות המבחן התרשם גם מנטייה של הנאשם להשליך את האחריות על העבירה על גורמים חיצוניים ולמזער ולטשטש את חלקו בעבירה וביחס לאפשרות טיפולית, אמר שלמד את הלקח מביצוע העבירה ומסר שאינו חש צורך בהתערבות טיפולית ושיתף בחששו שפרנסתו תפגע עקב השתלבות בקבוצה טיפולית, ועל כל אלו יש להוסיף את עמדתו לפיה הוא לא ידע עד לשלב מאוחר מהי טיבה של העסקה המדוברת.

מקריאת התסקיר ושמיעת דבריו של הנאשם לפני שוכנעתי כי הנאשם גמל בלבו שלא לשוב עוד על הטעות הקשה שטעה בה, ובהעדר הסתבכויות נוספות הוא מוכיח כי הוא שב למסלול הנורמטיבי שבו צעד עובר לביצוע העבירה. משום כך מדובר בשיקום, גם אם הנאשם בחר שדרך שאינה טיפולית.

שירות המבחן ראה את ההתקדמות והשינוי שחל בנאשם, ודיווח שהתחום התעסוקתי מהווה עוגן משמעותי עבור הנאשם ולכן, גם ללא הליך טיפולי, המליץ להימנע מעונש מאסר אשר יפגע ביכולת תעסוקתו, אשר נפגעה כבר בעת מעצרו, ולהסתפק בצו שירות לתועלת הציבור, וכך אכן אקבע במקרה זה.

שונה הדבר לעניין הרשעתו של הנאשם בדין. כאמור לעיל, בעניין הנאשם 2, על מנת שניתן יהא להימנע מהרשעה, על הנאשם להוכיח כי הרשעתו תפגע בשיקומו באופן קונקרטי. לגבי הנאשם 3, לא נחה דעתי שכך הדבר.

הנאשם אכן הביע את חששו כי הרשעה תפגע ביכולת תעסוקתו, אך ציין שמעסיקו הקודם, בנק ישראל, השיב כי ישנה בעיה של תקנים למילוי תפקידו, וייתכן שהקושי בחזרתו לתפקיד נעוצה בכך, ולא בהרשעתו בפלילים.

הנאשם הוכיח כבר כיום כי השתלב בעבודה, ולא הוכח כי הרשעתו תפגע ביכולתו לעסוק גם בתפקידים בשירות הציבורי, אשר יוכל לשקול את עניינו והעסקתו של הנאשם, גם בהינתן הרשעתו בדין.

נוסף על כל אלו, יש לציין את הלכת כתב, המדגישה כי ביטולה של הרשעה צריך לבוא כמענה של ממש לפגיעה אפשרית בטיפול. טיפול הינו אפיק רלוונטי כאשר הנאשם התחרט חרטה מלאה וכאשר הוא מעוניין באותו הטיפול.

אולם, מקום שבו טיפול אינו רלוונטי, הרי שגם ביטולה של ההרשעה, אין לה מקום ואין בה נימוק של ממש כדי לסטות מהכלל הנהוג לפיו הנאשם בפליליים מורשע בדינו.

משום כך, הרשעת הנאשם 3 נותרת על כנה.

עם זאת, כפי שנכתב לעיל, ההרשעה אומנם לא תבוטל, אך הנאשם עלה על דרך שיקומית ויש סיכוי של ממש כי שיקומו יהיה מלא וראוי, ומשום כך, יש ליתן בידיו את האפשרות להתרומם מהמקום בו הוא מצוי אל מחוזות אחרים שאינם כוללים קשר לעבירות מתחום הסמים או קשר לעולם הפלילי בכלל.

בהתחשב בעברו הנקי, בהעדר הרשעות קודמות ובדרך השיקומית והנורמטיבית בה בחר, הרי שעונשו צריך שיקבע מתחת לרף הענישה אשר צוין לעיל, ובהתחשב בתקופה בה שהה במעצר של ממש, הרי שניתן להסתפק בענישה הכוללת שירות לתועלת הציבור, וזאת יחד עם רכיבים עונשיים צופי פני עתיד.

סוף דבר

סיכומי של דבר, נוכח כל האמור כאן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים.

לנאשם 2:

1. ההרשעה תבוטל, כמפורט.
2. צו של"צ בהיקף של 280 שעות. הנאשם יחל ריצוי עונש זה בהתאם לתוכנית שיערוך המבחן ויגישה לעיוני תוך חודשיים מהיום.
3. צו מבחן למשך שנה, במסגרתו יעקב שירות המבחן אחר הנאשם והטיפול בו לפי שיקול דעתו.
4. התחייבות בסך של 3,000 ₪ להימנע מכל עבירה לפי פקודת הסמים, וזאת למשך שנה מהיום. הנאשם הבין משמעותה של התחייבות זו והסכים לה.

לנאשם 3:

1. צו של"צ בהיקף של 500 שעות. הנאשם יחל ריצוי עונש זה בהתאם לתוכנית שיערוך שירת המבחן וגישה לעיוני תוך חודשיים מהיום.
2. 3 חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה אלא עם יעבור תוך 3 שנים מהיום על כל עבירה לפי פקודת הסמים.
3. התחייבות בסך של 3,000 ₪ להימנע מכל עבירה לפי פקודת הסמים, וזאת למשך שנתיים מהיום. הנאשם הבין משמעותה של התחייבות זו והסכים לה.
4. פסילה מהחזקת או קבלת רישיון נהיגה למשך חמישה חודשים וזאת בתנאי שהנאשם לא יעבור על כל עבירה לפי פקודת הסמים, וזאת תוך 3 שנים מהיום.
5. קנס בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד יום 1.8.24, או 30 ימי מאסר תחתיו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, 'ל' אדר א' תשפ"ד, 10 מרץ 2024, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.